

LEO

**Bart De Wever
over de gemiste
historische kans**

**Vastberaden in
volle coronacrisis:
Jan Jambon**

**Op bezoek bij
Maurits van
Liedekerke**

13

‘Ik kon mij geen beter beroepsleven indenken dan op de redactie van WIJ’

Maurits van Liedekerke

8

‘Als partijvoorzitter maakte ik enkele van de meest turbulente dagen van mijn politieke carrière mee’

Bart De Wever

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Ferry Comhair, Maarten Debruyne, Jeroen Dujardin, Jong N-VA, Philippe Kerckaert, Joris Sterckx, Tinne Stukkens, Jan Van Camp, Jan Verlaak.
Directeur: Piet De Zaeger.

Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Jeroen Hanselaer (cover), ©Emy Elleboog, ©Belga Image, ©James Arthur, ©Anne Deknock, ©EP, @ID/ Frederiek Vande Velde
Jaarabonnement: € 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

28

‘Vroeger moesten we voor sollicitanten vooral rekenen op ons interne netwerk, nu bereiken we veel meer mensen’

Marleen Van Der Borgt

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De gsm van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 27 maart 2020. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 11 mei 2020.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie [@de_NVA](https://twitter.com/de_NVA) op Twitter
 [@de_NVA](https://www.instagram.com/de_NVA) op Instagram

‘WIJ ZULLEN ONZE VERANTWOORDELIJKHEID BLIJVEN NEMEN’

Een onzichtbare vijand doet ons dezer dagen vrezen voor de gezondheid van onze meest dierbaren. Maar wij Vlamingen zijn een veerkrachtig volk. We kunnen de crisis overwinnen als we ons verantwoordelijk en solidair tonen. Meer dan ooit is het van belang dat iedereen, van jong tot oud, zijn verantwoordelijkheid neemt. Zoveel mogelijk in uw kot blijven is letterlijk van levensbelang.

We moeten ons ook optrekken aan de kleine dingen en steun verlenen aan elkaar. Zelf hecht ik veel belang aan ons dagelijkse ‘klapmoment’. Met het hele gezin verzamelen we klokslag 20 uur aan het raam in onze straat in Schaarbeek. Samen met de burens klappen we hard en trommelen we luid. Als steun aan iedereen die aan het front staat: de zorgverleners, de politie, en zoveel anderen. En aan de vrijwilligers die de handen uit de mouwen steken om samen de strijd aan te gaan. Tegen corona, tegen eenzaamheid en tegen kleine en grote drama’s.

De Vlaamse Regering doet ondertussen wat ze kan om de meest imminente economische gevolgen op te vangen. Maar we maken ons geen illusies: de economische impact van de crisis zal gigantisch zijn. De N-VA heeft er daarom alles aan gedaan om een zo sterk mogelijke federale regering op de been te brengen om deze ongeziene crisis het hoofd te bieden.

Helaas bleek voor sommigen de aversie tegen de N-VA groter dan die tegen het virus. Het is werkelijk ongelooflijk dat zelfs zo’n grote crisis niet volstaat om de politieke verschillen opzij te schuiven. Wij zullen onze verantwoordelijkheid blijven nemen. U kan op ons rekenen, meer dan ooit.

Cielte Van Achter
Algemeen ondervoorzitter en Brussels parlements lid

VLAAMS

Jan Jambon blijft positief in volle coronacrisis

‘DE SPONTANE SOLIDARITEIT TUSSEN DE VLAMINGEN MAAKT MIJ GELUKKIG’

‘Vlamingen zijn doorzetters. Dat heeft het verleden meermaals bewezen.’ Jan Jambon, minister-president van Vlaanderen, blijft optimistisch terwijl buiten het coronavirus alles en iedereen op de proef stelt. ‘Wij Vlamingen geven nooit op.’

Hoe ernstig is de situatie? ‘Zeer ernstig. Intussen kent zowat elke Vlaming iemand in zijn persoonlijke omgeving die corona had of heeft. U en ik kunnen besmet zijn zonder dat we het weten. Het is naïef te denken dat het ons niet kan overkomen. De verspreiding van het virus tegengaan, is daarom mijn eerste zorg.’

Om het virus in te dammen neemt de Vlaamse Regering drastische maatregelen.

‘Iedereen moet zijn verantwoordelijkheid nemen, ook de Vlaamse Regering. De maatregelen die we meteen hebben genomen en nog steeds nemen, zijn fors. Maar ze zijn noodzakelijk als we de negatieve impact van de coronacrisis willen beperken.’

De Vlaamse Regering riep de civiele noodsituatie uit. Wat houdt dat in?

‘Het is de eerste keer dat zoiets gebeurt. Door de noodsituatie vast te stellen, kan

de regering bijkomende maatregelen nemen om de crisis goed door te komen. Een daarvan is het vergunningloos bouwen van extra zorgcapaciteit. Daardoor kunnen snel extra tijdelijke wacht- of consultatieruimten worden bijgezet.’

Flexibiliteit lijkt wel het ordewoord in de maatregelen.

‘Dat klopt. Nu is het niet het moment om het elkaar nog lastiger te maken dan het al is. Zo roepen we ouders op om geen of slechts een gedeeltelijke terugbetaling te vragen van de geannuleerde kampen in de paasvakantie.’

De regering zelf stelt zich ook flexibel op?

‘Jazeker. We willen liquiditeitsproblemen bij onze Vlaamse ondernemers zoveel mogelijk voorkomen. Daarom sturen we de aanslagbiljetten voor de onroerende voorheffing voor bedrijven pas in het najaar uit in plaats van in de lente. Dat betekent dat we een miljard euro aan

belastingen niet in het voorjaar innen.’

Ook in de verkeersbelasting stelt Vlaanderen zich soepel op.

‘Voor het aanslagjaar 2020 krijgen ondernemingen vier maanden uitstel van betaling van de jaarlijkse verkeersbelasting. Die vier maanden komen bovenop de normale betaaltermijn van twee maanden. Dat komt de transportsector, de leasingmaatschappijen en de busmaatschappijen ten goede. Zo zijn er nog termijnen die we verlengen.’

Tegelijkertijd komen jullie met geld over de brug voor wie het zwaarst getroffen wordt.

‘Voor de Vlaamse economie is corona een zware opdoffer. Veel winkels moeten geheel of gedeeltelijk sluiten, bedrijven kunnen niet meer produceren. Om dat inkomensverlies te compenseren hebben we in eerste instantie de hinderpremie uitgebreid. Een eenmalige premie van 4.000 euro voor wie moet sluiten. Nadien namen we met de

‘We willen liquiditeitsproblemen bij onze Vlaamse ondernemers zoveel mogelijk voorkomen’

Vlaamse Regering nog een reeks andere economische steunmaatregelen, en het zullen vermoedelijk niet de laatste zijn. Enerzijds om het inkomensverlies bij onze ondernemers te compenseren, anderzijds ook om hen de kracht te geven om een doorstart te maken.’

Niet alleen de bedrijven, ook de gewone Vlaming krijgt steun.

‘Veel mensen zitten technisch werkloos thuis. Ze willen wel werken, maar mogen niet door de coronamaatregelen. De Vlaamse overheid heeft beslist om van

die mensen de factuur voor water, gas en elektriciteit voor één maand te dragen. Duurt de coronacrisis langer, dan zullen we een stelsel van uitstel van betaling uitwerken voor gezinnen met een of meerdere technisch werklozen. En zolang de strikte maatregelen van kracht zijn, gebeuren er geen afsluitingen van water, gas of elektriciteit.’

De scholen in Vlaanderen blijven wel open.

‘Ja. Sommige mensen kunnen nu eenmaal niet van thuis werken. Denk aan onze mensen in de gezondheidszorg of het veiligheidspersoneel. Als zij voor de opvang van hun kinderen geen andere optie hebben dan de grootouders, dé risicogroep, dan kunnen zij terecht in de school.’

Alle maatregelen te ...

(onderbreekt) ‘Ik wil in het bijzonder mijn oprechte dank uitdrukken aan iedereen die gaat werken in deze moeilijke omstandigheden en zo

Vlaanderen draaiende houdt. Het zijn moeilijke dagen voor iedereen. Diep respect daarvoor.’

Het is opvallend: de Vlaming plooit zich niet terug op zichzelf. Overal duiken initiatieven op.

‘Inderdaad! En dat maakt me oprecht gelukkig. Duizenden Vlamingen die zich bereid tonen om hun kwetsbare medeburgers te helpen, die elkaar inspireren met ideeën om zichzelf en de kinderen bezig te houden. Die solidariteit toont de warme, sociale en bezorgde kant van onze Vlaamse gemeenschap.’

Is het iets om ons aan op te trekken?

‘Absoluut. Die spirit zal ons erbovenop helpen. Ik heb het van in het begin gezegd: er zit meer in ons Vlamingen dan we soms denken. *Plus est en nous!*’

Tot slot: welk advies geef je de Vlaming om de coronacrisis door te geraken?

‘Twee dingen. Ten eerste, door de #IKREDLEVEN-campagne van de Vlaamse overheid te volgen en te verspreiden. Doe de drie belangrijke checks: blijf thuis en was regelmatig je handen, blijf alleen digitaal of telefonisch in contact met ouderen en hou 1,5 meter afstand als je toch naar buiten moet.’

En ten tweede?

‘Koop lokaal. Koop in je eigen dorp, stad, land. Onze eigen Vlaamse zelfstandigen hebben onze steun nu meer dan ooit nodig. Daarom, om hen te helpen de coronacrisis door te komen: koop lokaal, koop in uw kot!’ ■

Deze LEO is afgesloten op 27 maart 2020. Dit interview geeft bijgevolg de maatregelen weer die op dat moment bekend waren. In de tussentijd heeft de Vlaamse Regering wellicht al bijkomende maatregelen aangekondigd. Voor een actueel overzicht, surf naar www.vlaanderen.be/corona.

Frieda Gijbels trekt lessen uit de coronacrisis

‘ACHT MINISTERS, DAT WERKT GEWOON NIET’

De hele wereld staat in rep en roer door een onooglijk lastpakje. Je ziet het niet, je ruikt het niet, je proeft het niet. Het is een keer of twintig kleiner dan een bacterie en niet veel meer dan een strengetje genetisch materiaal. Maar het coronavirus staat op de kaart en beheerst de media. Kamerlid Frieda Gijbels volgt in de Kamer van Volksvertegenwoordigers de crisis op.

Hoe komt het toch dat dit coronavirus ons zo onverhoeds treft?

‘Elk jaar is er wel een periode dat het alle hens aan dek is om de griep te lijf te gaan. We zijn daar ondertussen al zo aan gewend, dat het ons nauwelijks nog bezighoudt. Nochtans kan je flink ziek worden van het influenzavirus en zul je weinig virologen tegenkomen die het minimaliseren.’

‘Het probleem met het coronavirus is dat we het niet goed kennen en nog niet precies weten waartoe het in staat is. Bovendien heeft bijna niemand een basisweerstand. Daardoor verspreidt het virus zich bijzonder makkelijk. En nogal wat mensen lijken er ziek van te worden. De voorlopige cijfers geven aan dat er meer ziekenhuisopnames nodig zijn omwille van longinfecties door het coronavirus dan bij de ‘gewone’ griep.’

Niet alleen voor de gezondheidssector heeft het virus gevolgen. Ook de economie heeft er flink van langs gekregen en het einde is wellicht nog niet in zicht.

‘Onzekerheid en onrust schrikken klanten en bedrijven af. De overheid moet op zulke momenten zorgen voor eenheid in communicatie en een goede coördinatie. Ze moet tonen dat we voorbereid zijn, dat we een robuust plan van aanpak hebben. Alle diensten, zoals buitenlandse zaken, binnenlandse zaken, economie, defensie en gezondheid moeten perfect op elkaar afgestemd zijn en met één stem communiceren.’

De federale regering heeft in het begin van de crisis stekken laten vallen. Wat kon er beter?

‘De daadkracht en coördinatie bij

de federale regering waren compleet zoek. De verantwoordelijkheid werd afgeschoven op provinciegouverneurs en burgemeesters. Daarnaast moest de minister van Volksgezondheid al op 28 januari toegeven dat er geen noodvoorraad aan mondklappers was en dat de voorraad testvloeistof al na een week bijna op was. Bovendien was het hemelsgierend dat de *risk assessment group* in de media verkondigde dat reizen naar Italië afgeraden moest worden, maar dat die er geen reden bij gaf.’

Wat leer jij uit de aanpak van de coronacrisis?

‘Dat acht ministers gewoonweg niet werkt. Daardoor is het onmogelijk om een coherente boodschap te brengen,

Kathleen en mondkmaskers: zó doe je dat

Kathleen Depoorter

Al van in januari, bij de uitbraak van het coronavirus in China, vreesde Kamerlid Kathleen Depoorter dat er een tekort aan mondkmaskers zou ontstaan. Ze drong er bij minister van Volksgezondheid Maggie De Block (Open Vld) op aan om mondkmaskers voor de zorgsector in Vlaanderen te voorzien. Maar haar oproep viel in dovemansoren: De Block wachtte op een Europese aanbesteding.

Kathleen bleef niet bij de pakken zitten. Ze riep een producent, de apothekersbond en de vereniging van de groothandelaars-verdelers samen in het parlement. Ze riepen de minister op om een protocol uit te werken voor de bestelling en verdeling van de mondkmaskers.

Daarop schoten de diensten van de FOD Volksgezondheid eindelijk in actie: er werden meer dan tien miljoen mondkmaskers besteld. Die zijn ondertussen via de provincies bij de gemeenten geraakt. Zij verdelen de maskers onder de huis- en tandartsen en in de zorgsector.

laat staan een coherent beleid uit te stippelen. Geef Vlaanderen één minister van Welzijn en Gezondheid. En geef er één aan de Franstaligen. Dat bespaart alvast een hoop afstemmingen en vergaderingen, broodjes en miscommunicatie.

‘Het helpt ook niet dat de Europese Commissie als een lamme eend staat te kijken naar het hele gebeuren. Er is geen eenheid van aanpak. Elk land doet maar wat het denkt dat het moet doen. Hoe doortastend je als land ook optreedt om het virus in te dijken, door het vrije verkeer van personen is de Europese Unie maar zo sterk als haar zwakste schakel.’ ■

VLAAMS

VERLAAGDE REGISTRATIERECHTEN VOOR SLOOP EN HEROPBOUW

Sinds januari betaal je geen zeven maar zes procent registratierechten als je een enige en eigen woning koopt, en zelfs maar vijf procent als je ingrijpende energetische renovaties uitvoert. Vlaams minister van Financiën en Begroting Matthias Diependaele gaat nu nog een stapje verder.

‘Vanaf 1 januari 2021 geldt het verlaagde tarief van vijf in plaats van zes procent ook voor sloop en heropbouw, dat was tot nu toe niet het geval’, legt minister Diependaele uit. ‘Terwijl we sloop en heropbouw net willen stimuleren, omdat je daar als koper in de meeste gevallen meer milieuwinst mee kan boeken dan bij een verbouwing.’ Het verlaagde tarief geldt ook voor een gedeeltelijke heropbouw.

Nieuwe termijn van drie jaar

Dat is niet de enige beslissing van minister Diependaele om de woonfiscaliteit goedkoper en gebruiksvriendelijker te maken. Tot nu toe gold het verlaagde tarief van vijf procent enkel voor kopers die er hun domicilie vestigden binnen een termijn van twee jaar vanaf de datum van de authentieke akte. Maar in de praktijk blijkt die termijn van twee jaar te kort, zeker als je nog renovatiewerken moet uitvoeren waarbij er een omgevingsvergunning vereist is. ‘Daarom verlengen we met de Vlaamse Regering die termijn vanaf 1 juni 2020 naar drie jaar. Daardoor geldt de nieuwe termijn van drie jaar voor alle aankopen tegen het verlaagde tarief sinds 1 juni 2018.’

Matthias Diependaele

FEDERAAL

ACUTE ASIELCRISIS IN BELGIË

Dit land had al geen budgettaire overschotten, en door de coronacrisis moeten we er nog strenger over waken dat de middelen op de meest passende en efficiënte manier gebruikt worden. Het is daarom des te opmerkelijker dat Fedasil opnieuw een smak geld krijgt voor de opvang van asielzoekers, terwijl het budget voor de terugkeer van illegale migranten daalt.

Kordater beleid

Op een moment dat de grenzen in vele buurlanden sluiten, vraagt de N-VA om opnieuw aan te sluiten bij het kordater beleid van Theo Francken, dat werd afgezwakt door de huidige bevoegde minister, Maggie De Block (Open Vld).

Om extra opvangcentra te kunnen openen,

Theo Francken

Sander Loones

vroeg ze dit jaar al eens 86,8 miljoen euro bij, bovenop wat Fedasil al krijgt in de normale begroting. En ook dat bleek niet genoeg, want bijkomend vroeg ze nog eens 41,5 miljoen euro voor de komende drie maanden. ‘Nochtans is er geen asielcrisis in Europa. Enkel in België is er een acute asielcrisis door een gebrek aan daadkracht en visie’, stelt Kamerlid Theo Francken vast.

Frustratie

Tegelijkertijd neemt het budget voor terugkeer af. ‘Hoewel de nood aan de terugkeer van illegale migranten nooit hoger was. De restregering roomt 810.000 euro af van het budget voor terugkeer, een beslissing die bij de Dienst Vreemdelingenzaken op ongeloof en frustratie werd onthaald’, vult Kamerlid Sander Loones aan.

A portrait of Bart de Wever, a middle-aged man with dark hair, wearing a grey suit, a light blue shirt, and an orange patterned tie. He is standing in front of a large, ornate Gothic building with many windows. The lighting is bright, suggesting daytime.

VOORZITTER BART DE WEVER OVER
HET MEEST TURBULENTE WEEKEND
VAN ZIJN POLITIEKE CARRIÈRE

**‘MEERDERHEID
VAN VLAMINGEN
ZIT IN POLITIEKE
QUARANTAINÉ’**

Het politieke schaakspel stopt nooit. Ook niet in tijden van corona. De gebeurtenissen in het weekend van 14 en 15 maart zullen nog lang nazinderen in de Wetstraat. 'Dit was nochtans het uitgelezen moment voor de politiek om een signaal van verantwoordelijkheid uit te sturen.' Aan het woord: voorzitter Bart De Wever.

B *edankt om even tijd vrij te maken voor ons, Bart. Hoe gaat het met de gezondheid?*
 'Laat mij eerst en vooral beginnen met onze leden en hun familie veel moed en een goede gezondheid toe te wensen. Enkele van mijn vrienden en kennissen werden getroffen door het virus. Ik besef hoe fors het kan toeslaan. Maar met mij gaat alles voorlopig goed. Ik draag uit voorzorg wel een mondmasker tijdens vergaderingen om geen andere mensen te besmetten. Als burgemeester kom ik vaak in contact met essentiële hulpdiensten. Het is belangrijk dat zij gespaard blijven van het virus.'

- geboren op 21 december 1970 in Mortsels in een politiek geëngageerd gezin
- studeerde geschiedenis (Universiteit Antwerpen en KU Leuven)
- lid van het Liberaal Vlaams Studenten Verbond en het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond
- wetenschappelijk medewerker aan de KU Leuven
- mede-oprichter en voorzitter van de N-VA
- sinds 2004 achtereenvolgens Vlaams Parlementslid, Kamerlid en opnieuw Vlaams Parlementslid
- gemeenteraadslid sinds 2007 en burgemeester van Antwerpen sinds 2013
- auteur van *Het kostbare weefsel, Werkbare waarden* en *Over identiteit*
- woont in Deurne met zijn vrouw Veerle en hun vier kinderen Simon, Katrien, Hendrik en Liesbet

Het zijn woelige weken. Hoe beleef jij ze?

'De voorbije weken waren vooral erg druk. Als burgemeester moet ik erop toezien dat de maatregelen correct worden opgevolgd. Dat vergt heel wat organisatorisch werk, zeker in een grootstad als Antwerpen. Als partijvoorzitter maakte ik bovendien enkele van de meest turbulente dagen mee van mijn politieke carrière.'

'De Franstalige liberalen zijn verslaafd geworden aan hun disproportionele machtspositie'

Je hebt het dan ongetwijfeld over de poging om een noodregering op poten te zetten?

'Klopt. Het coronavirus heeft een impact op onze samenleving die vergelijkbaar is met die van een oorlog. Een oorlog tegen een onzichtbare vijand. Dan lijkt het mij normaal dat de politiek zich daar ook naar gedraagt. Als historicus weet ik dat je dan je meningsverschillen opzij schuift, dat je het grootst mogelijke draagvlak bij de bevolking zoekt en dat je de zwaargewichten van de grootste partijen de arena instuurt om de uitdagingen samen aan te pakken. Ik ben daarop beginnen aan te sturen toen de ernst van de situatie duidelijk werd.'

Dat leek in eerste instantie ook te lukken.

'Inderdaad. Er werd een ontmoeting geregeld tussen PS-voorzitter Paul Magnette en mezelf. Op donderdag 12 maart sloten we een principiële akkoord om het coronavirus samen te bestrijden via een tijdelijke noodregering van één jaar. Het zou een soort oorlogskabinet worden met een democratische meerderheid in zowel Vlaanderen als Wallonië. Dat was nodig om de crisis op een slagkrachtige manier aan te pakken.

Het was tijd voor verantwoordelijkheid. Onder de radar kon dan rustig verder worden gesproken over de langere termijn.'

Maar dat liep niet van een leien dakje?

'Aan Franstalige kant liep het volledig mis. De PS-voorzitter werd al snel bang van zijn eigen schaduw. De communisten en de groenen jaagden hem op en hij kreeg zijn achterban blijkbaar niet in het gareel. In plaats van als een volwaardige leider op tafel te kloppen en zijn akkoord te verdedigen, is hij begonnen te twifelen. Uiteindelijk besloot hij dat het makkelijker was om zijn gegeven woord te breken. Hij had het lef niet om voor het moeilijke maar juiste pad te kiezen.'

Was het gebrek aan lef bij Paul Magnette het enige probleem?

'Helaas niet. Ook bij de MR lag men dwars. Die partij zit momenteel in een luxepositie en wil die koste wat kost behouden. De MR haalt amper 7,5 procent van de stemmen maar levert wel de helft van de federale ministers, de premier, de Europese commissaris, de Europese president én de Senaatsvoorzitter. De Franstalige liberalen zijn verslaafd geworden aan hun disproportionele machtspositie. Een noodregering zou die positie in gevaar hebben gebracht.'

Vanaf wanneer voelde je dat het fout zat?

'In het begin had ik er écht vertrouwen in. Je gaat er ook vanuit dat een woord een woord is. Wij waren klaar om als grootste partij federaal onze verantwoordelijkheid te nemen, zoals we dat al doen op Vlaams niveau met geboren crisismanager Jan Jambon. Maar al snel nam de scepticus in mij het weer over. Mijn politieke instinct vertelde me dat er iets niet klopte. De paarse partijen zaten anderhalve dag samen zonder ons te betrekken. Dat was al een teken aan de wand.'

‘Ecolo-Groen hoopt dit misbaksel over enkele maanden te kunnen omvormen tot een paars-groene Vivaldiregering, zonder Vlaamse meerderheid’

→ Toch bleef de N-VA constructief?

‘Zoals altijd. Zaterdag hebben we ons als grootste partij terug aan tafel geknokt en werd er opnieuw onderhandeld. Diep in de nacht werd uiteindelijk besloten om zondagochtend de experts van de belangrijkste partijen samen te zetten om de tekst van het noodakkoord te finaliseren. Vervolgens zou er in de namiddag verder onderhandeld worden tot de noodregering gevormd was. Het leek dan toch te gaan lukken.’

Maar dat was buiten de Franstalige partijen gerekend.

‘Helaas wel. Die zondagochtend werd een van de meest schrijnende die ik ooit meemaakte als politicus. Terwijl de experts samen de tekst aan het opstellen waren, verschenen de Franstalige partijvoorzitters van PS, MR en Ecolo plots in de tv-studio van RTL. Tegen alle afspraken in. Ze schoten er eensgezind het plan van een noodregering af en vonden plots dat de minderheidsregering gewoon moest blijven zitten. De andere Vlaamse partijen stonden er even verbolgen naar te kijken als wij.’

Bart De Wever op een verlaten Grote Markt: ‘Als burgemeester moet ik erop toezien dat de maatregelen correct worden opgevolgd. Dat vergt heel wat organisatorisch werk, zeker in een grootstad als Antwerpen.’

Pijnlijk.

‘Zeer pijnlijk. Dit was het uitgelezen moment voor de politiek om een signaal van verantwoordelijkheid uit te sturen, maar op die beruchte zondagochtend werd alles opgeblazen. Zuiver omwille van partijpolitieke overwegingen. De ene was te bang om aan zijn kiezers uit te leggen waarom hij zou samenwerken met de N-VA en de andere wou zijn overvloed aan ministerposten niet kwijt. Het resultaat: dit land moet nu de zwaarste crisis in decennia gaan bestrijden met een restregering die slechts 38 van de 150 zetels vertegenwoordigt in het parlement. Compleet onverantwoord.’

Wat nu?

‘Men heeft een laagje vernis over de

restregering gegoten met een geforceerde vertrouwensstemming waarop eigenlijk niemand zat te wachten. Wij hebben uiteraard tegen gestemd, want door die stemming kan de restregering nu in theorie aanbleven tot 2024. (droog) *‘Never waste a good crisis’*, moet men gedacht hebben.’

‘De groenen en socialisten hebben het vertrouwen wel gegeven. Bij PS en Ecolo-Groen hopen ze dat misbaksel over enkele maanden te kunnen omvormen tot een paars-groene Vivaldiregering, zonder Vlaamse meerderheid. Vandaar ook dat Groen-voorzitter Meyrem Almaci zo ongepast stond te juichen, terwijl haar partij niet eens deel uitmaakt van de restregering.’

Hulde aan iedereen die de maatschappij rechthoudt

Terwijl de politiek zich deze dagen helaas niet altijd van haar beste kant laat zien, doen de Vlamingen dat gelukkig massaal wel. Voorzitter Bart De Wever trekt zich daaraan op.

‘Sommigen kunnen vandaag niet anders dan thuis zitten en bang afwachten wat de toekomst brengt. Denk aan zelfstandigen, maar ook aan werknemers uit verschillende getroffen sectoren. Voor hen voorzien we terecht een opvangnet. Het getuigt tegelijkertijd ook van burgerzin dat diegenen die dat wel nog kunnen, zich blijven inzetten. Alleen zo kan onze maatschappij blijven draaien. Het is hartverwarmend dat dat in Vlaanderen massaal gebeurt.’

‘In de eerste plaats denken we natuurlijk terecht aan ons medisch personeel.

Maar bijvoorbeeld ook in de Antwerpse haven blijven arbeiders werken om onze bevoorrading te garanderen. Leerkrachten houden de scholen open om kinderen op te vangen die anders misschien bij grootouders zouden terecht komen. Winkelbedienden zorgen ervoor dat we naar de supermarkten kunnen gaan. Politie mensen garanderen de handhaving. En ga zo maar door.’

Steun en appreciatie

‘Blijf die winkelbediende, verpleger of vuilnisman in de toekomst dus ook zeker een knikje van appreciatie geven. Niet alleen vandaag. Zij zijn de helden die ervoor zorgen dat we tijdens dit soort crisissen niet verzuipen. Wie zijn steentje bijdraagt aan onze maatschappij, zal bij de N-VA altijd op steun kunnen rekenen.’

Wat wordt de rol van de N-VA?

‘Wij zullen onze steun verlenen aan coronamaatregelen die in het belang zijn van onze volksgezondheid en onze economie. Als Vlaams minister-president maakt Jan Jambon ook deel uit van de Nationale Veiligheidsraad die de crisis coördineert. We hebben dus wel nog wat in de pap te brokken. Ook op Vlaams niveau komen we met goede maatregelen om onze gezondheid en welvaart te beschermen.’

Maar die federale minderheidsregering zal wel blijven zitten?

‘Daar ben ik nog niet zo zeker van. De vraag is hoe stabiel die minderheidsconstructie eigenlijk is. Al snel zullen ook belangrijke knopen voor onze

economie doorgemaakt moeten worden. Ik denk niet dat de groenen en de Franstalige socialisten dan nog even blij zullen zijn met die minderheidsregering van liberalen en christendemocraten. Ze zullen zeer linkse eisen stellen of ministerposten willen in ruil voor hun vertrouwen. Dan staan we weer bij af.’

Die minderheidsregering is dus een tijdelijke schijnoplossing?

‘Die constructie is ontstaan uit angst en machtszucht. Niet uit een sterke visie of uit een oprecht engagement om deze crisis aan te pakken. Dat ziet het kleinste kind. Een meerderheid van de Vlamingen wordt nu in een soort politieke quarantaine geplaatst. Dat is niet houdbaar.’

‘Magnette had het lef niet om voor het moeilijke maar juiste pad te kiezen’

‘De moeilijkste taak wordt om de vrede ná deze crisis voor te bereiden, zeker op economisch vlak. Iedereen weet dat dit land daarvoor weer operationeel gemaakt moet worden. Dat kan alleen als we ook de architectuur van dit land grondig renoveren. Voor die taak zal de regering van hoofdzakelijk bankzitters niet zwaar genoeg wegen. Dit verhaal is dus nog lang niet ten einde.’ ■

De gsm van Jong N-VA-voorzitter

Viktor Rooseleer

Wat gebeurt er op het scherm?

Een digitale vergadering met het bestuur van Jong N-VA. Fysiek samenkomen is tijdens de Covid-19-crisis geen optie, maar we blijven in contact. Onze jongerenorganisatie blijft niet bij de pakken zitten. We zijn volop bezig met onze jaarplanning en blijven samen manieren zoeken om jongeren te sensibiliseren in deze moeilijke periode. Het is belangrijk dat ook zij binnenblijven om de kwetsbare medemensen te beschermen. Feesten kan later.

Welke app gebruik je nu het vaakst?

WhatsApp, uiteraard. In contact blijven met mijn bestuur en de leden is nu cruciaal. Wanneer die gesprekken even stilvallen, luister ik naar podcasts. Dat doe ik via Pocket Casts, een gratis app die ze allemaal verzamelt.

Naar welke podcasts luister je dan?

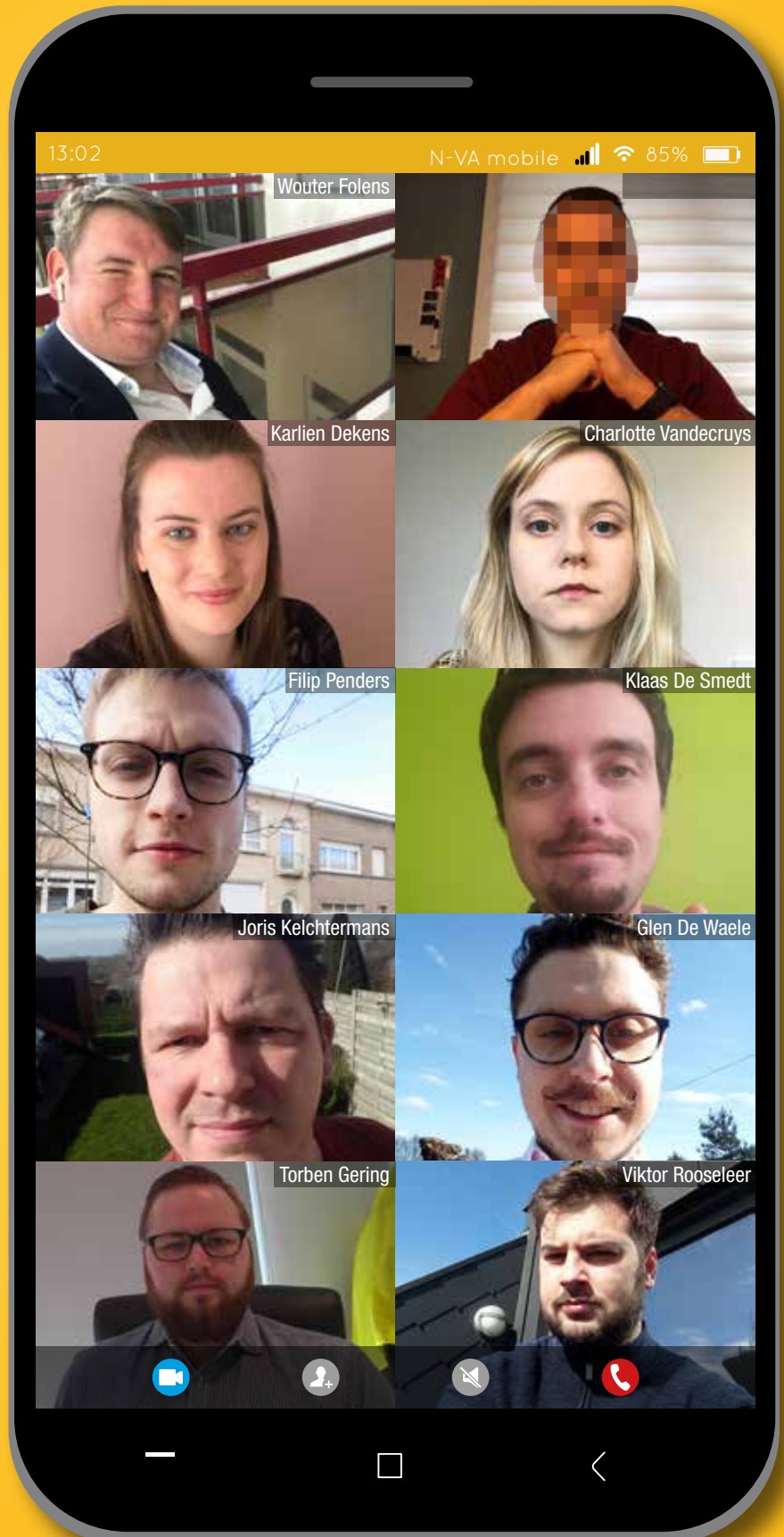
Eigenlijk naar alles wat te maken heeft met politiek, in zowel binnen- als buitenland. Die van Doorbraak.be is mijn favoriet.

Wanneer staat je gsm op stil?

Wel, een jongerenvoorzitter heeft ook zijn grenzen. Mijn nachtrust is heilig. Licht uit en gsm op stil.

Viktor Rooseleer (°1995) woont in Asse. Hij is master Politieke Wetenschappen aan UGent en volgt nog een opleiding economie. Als parlementair medewerker ondersteunt hij Vlaams Parlementslid Inez Deconick. Sinds 1 maart 2020 is hij nationaal voorzitter van Jong N-VA.

✉ viktor.rooseleer@jongnva.be
 📺 fb.com/vrooseleer 📧 @vrooseleer
 📱 viktorrooseleer

HET ANTWERPEN VAN FONS DUCHATEAU

‘De nadruk op zelfredzaamheid is niks minder dan een breuk met het verleden’

‘Ik heb altijd gezegd: de Vlaming wil graag solidair zijn. Maar hij wil zeker zijn dat de middelen die hij ter beschikking stelt voor de solidariteit terecht komen bij de mensen die het echt moeilijk hebben.’ Laat er geen twijfel over bestaan: Antwerps schepen Fons Duchateau is een sociaal denkende politicus. Een paar weken voordat het coronavirus Fons te pakken kreeg, trok LEO naar ‘t Stad voor een goed gesprek.

Buiten Antwerpen is Fons Duchateau wellicht het best gekend voor het ‘fraudeverhaal’: het opsporen van huurders van sociale woningen die eigendommen hebben in het buitenland en dus geen recht hebben op die sociale woning. ‘De beste manier om de wachtlijsten voor sociale woningen korter te krijgen, is wie er niet thuishoort eruit zetten.’ Om de valspelers te vatten, begaf Duchateau zich op glad ijs. ‘Ik heb een juridisch risico genomen. Maar ik heb geen schrik om met mijn kop tegen de muur te lopen, als ik de muur maar gesloopt krijg.’ →

HET ANTWERPEN VAN FONS DUCHATEAU

- geboren in 1972
- woont in Berchem met zijn vrouw en twee dochters, Lies (18) en Fien (16)
- licentiaat Toegepaste Economische Wetenschappen
- eerste bezoldigde werknemer van de N-VA
- OCMW-voorzitter in Antwerpen van 2014 tot 2018
- schepen sinds 2014
- voorzitter N-VA Stad Antwerpen

Onzeker juridisch water

De inspiratie haalde hij in Nederland. 'Daar is sprake van fraude bij een kwart tot een derde van de sociale uitkeringen. Ik wilde weten of die cijfers in Antwerpen ook zo waren.' Een steekproef bevestigde dat: in een derde van de onderzochte dossiers was er sprake van eigendommen in het buitenland. 'We zijn dan begonnen met die contracten op te zeggen. Juridisch begaven we ons in onzeker water. Intussen hebben we al een aantal vonnissen van rechters die zeggen dat de sociale huisvestingsmaatschappij exact doet wat ze moet doen: kijken of mensen recht hebben op sociale huisvesting.'

Meer nog, sociale huurders mogen onderzoek naar mogelijke buitenlandse eigendommen niet weigeren. 'We hebben uitspraken van vrederechters die dat zeggen. Geen toestemming geven kan gelijkgeschakeld worden met toegeven dat je buitenlandse bezittingen hebt. En dat is voldoende om het contract op te zeggen.'

Vlaams minister van Wonen Matthias Diependaele nam de screening van buitenlandse bezittingen op in het regeerakkoord om uit te rollen over heel Vlaanderen. De voldoening bij Duchateau is zichtbaar groot. 'Vooral omdat je mensen die geen recht hebben op sociale huisvesting eruit zet en mensen die wel recht hebben de kans geeft om in te stromen. Dat is een heel sociale maatregel.'

Nooit op straat slapen

Sociale maatregelen lopen als een rode draad door Duchateau's verhaal. De sterkste is misschien wel de manier waarop Antwerpen met dakloosheid omgaat. 'Mensen die dakloos zijn en verblijfsrecht hebben, hoeven in Antwerpen nooit op straat te slapen. Waar het vroeger bed-bad-brood was gedurende de koudste maanden, maakten wij er permanente opvang van.'

Voor wie geen verblijfsrecht heeft, hebben we een terugkeerprogramma op poten gezet.'

Wat bijna niemand weet: veel dakloze buitenlanders willen wel terugkeren naar hun land, maar durven niet. 'Veel Polen, bijvoorbeeld, die hier aan lager wal geraakt zijn. De diaspora van Polen is voor een aantal mensen fout gelopen. Polen wil die mensen graag terug, zelf willen ze ook graag terug, maar ze durven niet. Wij werken samen met Barka, een organisatie die Oost-Europeanen opnieuw probeert te integreren in hun land van herkomst.' ReMA doet hetzelfde voor Marokkanen. 'Daar is het schaamtegevoel nog groter.'

De aanpak werkt. De laatste jaren kon Antwerpen honderden dakloze mensen begeleiden naar hun land van herkomst. 'Voor mij is dat win-win: voor die mensen zelf, maar ook voor onze gemeenschap.'

Daarbij stopt het niet. Duchateau ging ook aan de slag met de 'top-200'. 'Dat is de groep mensen die dakloos zijn, kampen met een verslaving aan drank of drugs en daardoor veelvuldig in contact komen met politie en gerecht. Samen is die top-200 goed voor 40 tot 70 procent van de kleine criminaliteit in het centrum van Antwerpen.'

Zelfredzaamheid

Ook hier ging Duchateau voor win-win. 'Als een verslaafde dakloze 's avonds niet weet waar hij kan slapen, heeft die maar één bezorgdheid: een shot om zijn miserie te vergeten. Wij hebben huisvesting voorzien, zo hebben we 50 à 60 mensen van straat gehaald. Ze hebben een dak boven hun hoofd en kunnen werken aan hun verslaving, sociale status en gezondheid.'

Centraal in die aanpak staat de zelfredzaamheidsmatrix. 'We meten op vijf doelgebieden hoeveel vooruitgang

In de ban van corona

Op 15 maart liet Fons Duchateau Vlaanderen schrikken: het coronavirus had hem in zijn greep. Fons ging in verplichte quarantaine, waardoor de fotoshoot voor bij dit interview in het water viel. Nog harder schrikken was de mededeling drie dagen later dat Fons was opgenomen in het ziekenhuis. Gelukkig liep het goed af: op 23 maart mocht Fons naar huis.

'U kan zich niet voorstellen hoe dankbaar ik ben voor de uitstekende zorgen die ik kreeg in het ZNA', schreef Fons opgelucht op zijn Facebookpagina. Daar is LEO het helemaal mee eens. Die fotoshoot houden we nog tegoed, Fons.

'Veel dakloze buitenlanders willen wel terugkeren naar hun land, maar durven niet'

iemand boekt. Als iemand hervalt nadat die uit de hulpverlening was, zien de hulpverleners aan de hand van de zelfredzaamheidsmatrix meteen waarop ze moeten werken.'

De nadruk op zelfredzaamheid is niks minder dan een breuk met het verleden in Antwerpen. 'Er is hier heel lang een sociaal beleid gevoerd vanuit de idee om mensen te helpen het hoofd boven water te houden. Wij hebben de switch gemaakt naar de mensen zelf: niet alleen om het hoofd boven water te houden, maar om ze uit het water te halen.'

Fons Duchateau is geen schepen die zich wegsteekt in zijn kabinet. Zo draaide hij al mee met 'de mannen van de vuilniskar' en deelde hij kerstmaaltijden uit aan daklozen. Soms wordt het even spannend. 'Bijna twee jaar terug was ik tijdens de campagne aan het bussen. Opeens kwam er iemand naar mij: 'Gij zijt de OCMW-voorzitter!' Een wat sjofele kerel. Ik dacht: ik ga hier een pak slaag krijgen. In de plaats daarvan vloog die man mij om de hals: 'Gij hebt mij onderdak gegeven.' Bleek dat dat een verslaafde was die me wilde bedanken.'

'Als je me later vraagt waar ik echt trots op ben, dan is mijn aanpak van de daklozen vanuit menselijk aspect iets waarvan ik denk dat ik bakens verzet heb.'

Antwerps woonmodel

Een andere groep die Duchateau een dak boven het hoofd wil bieden, zijn de jonge gezinnen. 'Als ik kijk

naar de mensen met wie ik samen heb gestudeerd, wonen er nog maar drie of vier in Antwerpen. De rest is verhuisd naar de rand. Zodra jonge mensen aan kinderen beginnen, zijn ze weg. Wij moeten hun een aanbod doen dat overtuigt om in 't Stad te blijven.'

Dat aanbod valt zelfs letterlijk te nemen. 'We stelden vast dat we vierhonderd eengezinswoningen verloren waren omdat die waren opgesplitst in appartementjes. Toen hebben we gezegd: gezinswoningen kleiner dan 350 vierkante meter mogen niet meer opgesplitst worden.' Daarnaast is er het Antwerpse woonmodel, dat ook jonge mensen binnen de stadsmuren moet houden. 'Aan jonge kopers zeggen we: het huis is van jou, maar de grond blijft van de stad. Zo kan je huizen dertig procent goedkoper aanbieden.'

De vrouw gevolgd

De wortels van Fons Duchateau liggen overigens niet in Antwerpen, maar in Sint-Truiden. 'Als zestienjarige kwam ik al heel graag in Antwerpen. Dan nam ik soms de trein van Sint-Truiden naar Antwerpen, ik vond dat toen al een toffe stad.' Toen enkele jaren later de liefde in Duchateau's leven kwam, was de keuze gauw gemaakt. 'Na onze studie woonden mijn vrouw en ik in Leuven. Ik werkte in Brussel voor de Volksunie. Toen mijn vrouw werk vond in de buurt van Antwerpen, zijn we in Berchem terechtgekomen. Nog nooit spijt van gehad.' ■

VLAANDEREN TOONT ZIJN HART

Het coronavirus bereikte Vlaanderen in alle hevigheid. De geplande activiteiten van lokale N-VA-afdelingen moesten uitgesteld of geannuleerd worden. Maar nieuwe en hartverwarmende initiatieven zagen al gauw het levenslicht. Tegelijkertijd schakelden ook onze burgemeesters en schepenen snel om in hun gemeente de nodige sociale en economische ondersteuning te bieden.

Deze twee bladzijden bieden onvoldoende ruimte om alle initiatieven te vermelden, maar we bewaren ze in ons hart. Bedankt Vlaanderen! #Vlaanderenhelpt #Samentegencorona

Lokale belasting opgeschort

In Lier, waar de N-VA bestuurt, besliste het schepencollege om de gemeentelijke belasting voor middenstanders, bedrijven en mensen met een vrij beroep voorlopig op te schorten. Burgemeester Frank Boogaerts: 'Die maatregel komt er in afwachting van

duidelijkheid over de totale impact van de corona-uitbraak.'

Frank Boogaerts

Beste buur

Beter een goede buur dan een verre vriend. Dat geldt zeker in tijden van nood: de beste hulp is meestal degene die het dichtstbij is. N-VA Zottegem moedigt de inwoners daarom via Facebook aan om een contactkaartje met hun gegevens bij de bureaus in de bus te steken.

Extra sociale maat

Nast economische maatregelen nemen heel wat steden en gemeenten extra sociale maatregelen. Enkele voorbeeldjes:

- In **Ronse** introduceerde schepenen van Zorg Wim Vandeveld de mogelijkheid om te skypen in woonzorgcentrum De Linde. Op die manier hebben de bewoners niet alleen klank maar ook beeld wanneer ze contact hebben met hun familie en vrienden buiten het woonzorgcentrum.
- Schepenen Lies Jans lanceerde '**Hasselt Helpt**', een platform waar hulpvragers en vrijwilligers zich online of telefonisch kunnen registreren. Zo worden Hasselaren die willen helpen samengebracht met mensen die een helpende hand kunnen gebruiken.

Hulp in moeilijke tijden

Net zoals N-VA Oostkamp bieden vele tientallen N-VA-afdelingen via hun Facebookpagina hulp aan voor mensen uit risicogroepen: boodschappen doen, maaltijden klaarmaken, een telefonische babbel. Onze vrijwilligers bewijzen eens te meer dat we in Vlaanderen zorg dragen voor elkaar!

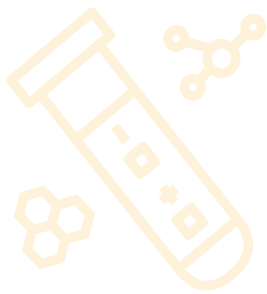

Wist u dat de Vlaamse overheid een gratis vrijwilligersverzekering aanbiedt voor alle mensen die zich vrijwillig inzetten tijdens de coronacrisis? Alle informatie op www.vlaanderenvrijwilligt.be

Coronafonds voor lokale economie

Burgemeester Kristof Sels van Sint-Katelijne-Waver richtte daags na de aankondiging van de coronamaatregelen een noodfonds op om de lokale economie en verenigingen te ondersteunen. De gemeente maakte daarvoor alvast 100.000 euro vrij. Het coronafonds komt bovenop de ondersteuning van de Vlaamse en federale overheid.

Stadstaksen kwijtschelden

Vanuit de oppositie vroeg N-VA Leuven het stadsbestuur om de stadstaksen te schrappen die de horeca moet betalen: de terrastaks, de promotaks, de logiestaks en de taks op filmvoorstellingen. 'Voor de stad is het niet innen van die taksen een kleine schok, die kan opgevangen worden door de begroting. Voor een handelaar kan het een groot verschil maken', zegt gemeenteraadslid Lorin Parys.

regelen

- Ook **Kruibeke** bundelt alle hulpvragen. Wie geïsoleerd thuis zit en nood heeft aan een luisterend oor, hulp met boodschappen of het uitlaten van een huisdier kan zijn vraag stellen via het e-loket van de gemeente. N-VA Kruibeke riep iedereen ook op om een kaartje te sturen naar de bewoners van de woonzorgcentra in de gemeente.

Denken, durven en doen

Tijdens haar zoektocht naar een leverancier van mondmaskers (zie blz. 6, red.) kwam Kamerlid Kathleen Depoorter al snel terecht bij Nicolas Cuypers, CEO van Life bvba en voorzitter van N-VA Zulte.

Samen met zijn office manager Ankie D'Hollander, zelf gemeenteraadslid in Gavere, slaagde Nicolas erin om twintig miljoen broodnodige mondmaskers voor de zorgsector in België te krijgen. Een eerste lading landde op 19 maart in Luik. In de dagen daarna volgden nog 15 miljoen mondmaskers.

Johan Van Overtveldt ziet hoe Europees Parlement buitenspel wordt gezet

‘EUROPESE COMMISSIE PLEEGT GROENE STAATSGREEP’

Begin maart stelde de Europese Commissie haar veelbesproken Klimaatwet voor: een eerste stap in de uitvoering van de Green Deal. Europees Parlementslid Johan Van Overtveldt is er niet over te spreken dat de Commissie het Europees Parlement buitenspel zet.

Wat houdt de Klimaatwet precies in?

‘De Europese Commissie wil met de Klimaatwet het doel om Europa tegen 2050 klimaatneutraal te maken – en de weg ernaartoe – wettelijk verankeren. Zo kan ze de lidstaten tot de orde roepen als die niet op schema zitten om de gemeenschappelijke doelstelling te halen.’

‘De wet zou wat mij betreft ook zekerheid moeten bieden, niet het minst naar investeerders toe. Maar dat is helaas niet het geval. Het voorstel gaat vooral over de ambitie op lange termijn, zonder dat er al duidelijkheid is over concrete maatregelen op korte en middellange termijn. Wat ook totaal ontbreekt, is een effectenbeoordeling. Wat zijn de sociaal-economische gevolgen van de wet? Dat weten we niet. Die oefening moet vooraf gemaakt worden, niet nadien.’

Kan jij je vinden in de doelstellingen?

‘De maatregelen kennen we eigenlijk niet of amper. Uiteraard onderschrijft de N-VA de nood aan een duurzame transformatie. Vlaanderen ondersteunt de doelstelling van een klimaatneutraal Europa tegen 2050. In onze Vlaamse Klimaatstrategie 2050 hebben

Wat zijn de sociaal-economische gevolgen van de Klimaatwet? Dat weten we niet.

we al aangekondigd dat we zelf 85 procent CO₂-vermindering kunnen bijdragen.’

‘Maar we moeten wél realistisch blijven, de effecten op voorhand inschatten en zonder taboes werken. In een klimaatneutraal Europa zal kernenergie noodzakelijk blijven in de energiemix. Ook doorbraken in de biotechnologie moeten een kans krijgen. Ik merk dat er nog heel wat technologieën worden genegeerd die deel kunnen uitmaken van de oplossing. Een open vizier is nochtans noodzakelijk. Een succesvol klimaatbeleid kan geen beleid van opoffering zijn, maar wel een beleid dat welvaart centraal stelt.’

Los van de inhoud heb je ook kritiek op de werkwijze van de Commissie?

‘Absoluut! De Commissie stelt voor om vanaf 2030 het traject richting klimaatneutraliteit door te voeren via zogeheten ‘gedelegeerde handelingen’. Dat is een uiterst controversieel instrument, want daardoor zet de Commissie zowel de lidstaten

‘De Commissie lijkt moeilijke discussies uit de weg te willen gaan’

als het Europees Parlement grotendeels buitenspel. Het is eigenlijk een hold-up, een groene machtsgreep.’

‘De Commissie lijkt op die manier moeilijke discussies uit de weg te willen gaan. Alsof ze het draagvlak voor klimaatmaatregelen in de lidstaten gaat verhogen door aan achterkamerpolitiek te doen en alles van bovenaf op te leggen. Dat lijkt erg op de verklaringen die Europees commissaris Frans Timmermans deed over de Green Deal: die moet en zal er volgens hem doorgeduwed worden, met of zonder financiering. Dat is niet meer of minder dan onverantwoord. Ik twijfel er sterk aan of die ‘gedelegeerde handelingen’ juridisch standhouden. We zullen dat van heel nabij blijven opvolgen.’

VLAAMS

BETER TOEZIEN OP KWALITEIT KINDERDAGVERBLIJVEN

Als het van Vlaams Parlementslid Koen Daniëls afhangt, komen de inspectieverslagen van kinderopvang-initiatieven binnenkort online, net zoals in het onderwijs.

‘We geven ons kostbaarste bezit na enkele maanden af in de kinderopvang. Het is niet meer dan logisch dat we als ouder inzicht hebben in de kwaliteit en de historie van een kinderopvang-initiatief, bijvoorbeeld aan de hand van voorgaande controles en inspecties’, zegt Daniëls.

Voorafgaand geen schorsing

‘Bovendien zou het ook logisch zijn om in de startvoorwaarden van kinderopvang-

Koen Daniëls

initiatieven een bepaling op te nemen dat de organisator in een bepaalde periode voorafgaand aan het nieuwe initiatief, geen opvang uitgebaat mag hebben die gesloten werd of waar opeenvolgende schorsingen werden opgelegd. Ouders gaan er immers vanuit dat een initiatief dat mag starten ook ter goeder trouw is. Ik ben alvast tevreden dat de bevoegde minister daar niet principieel tegen is en ik kijk uit naar de concrete uitwerking van mijn voorstel.’

BRUSSEL

BRUSSELSE REGELS VOOR LOGIES ZIJN TE COMPLEX

Brussels volksvertegenwoordiger Mathias Vanden Borre diende een voorstel van ordonnantie in om de Brusselse regelgeving voor logies te vereenvoudigen.

‘Deelplatformen hebben een meerwaarde voor Brussel en de Brusselaar. Maar de regels in Brussel zijn veel complexer dan in Vlaanderen. Vandaag moeten particulieren die een kamer willen verhuren, bijvoorbeeld met Airbnb, een bijzonder zware procedure doorworstelen’, zegt Vanden Borre.

Door de complexe en gebrekkige regelgeving heerst er bij de verhuurders een typisch Brussels *je m'en foutisme*, zo blijkt uit een onafhankelijke studie. ‘Op aan-

Mathias Vanden Borre

beveling van die studie wil ik met mijn voorstel de regelgeving voor niet-professionele verhuurders in Brussel vereenvoudigen. Een aanvraag met enkele eenvoudige bewijsstukken zou moeten volstaan.’

‘Mensen die occasioneel één of twee kamers verhuren zijn niet verantwoordelijk voor de stijgende huisprijzen of voor de stadsvlucht. Integendeel, die kleinschalige verhuur is mogelijk zelfs een duwtje in de rug voor mensen die zich anders geen eigen woning kunnen permitteren. Bovendien brengt het de reiziger dichter bij de Brusselaar. Wat kan je als internationale hoofdstad nog meer verlangen?’

FEDERAAL

KINDEREN NOG VÓÓR DE GEBORTE BETER BESCHERMEN

Kamerlid Valerie Van Peel diende samen met John Crombez (sp.a) een wetsvoorstel in om kinderen nog voor de geboorte beter te beschermen. Hulpverlening en justitie krijgen op die manier meer slagkracht om bijvoorbeeld zwaar verslaafde zwangere vrouwen verplicht te laten afkicken.

Het voorstel pleit voor een stapsgewijze aanpak. Vrijwillige hulpverlening primeert, maar als die wordt geweigerd moeten we wettelijk kunnen ingrijpen om het toekomstige kind te beschermen. ‘In extreme gevallen moet een rechter extreme maatregelen

kunnen nemen’, zegt Van Peel. Dat kan gaan om bijvoorbeeld verplichte begeleiding van de aanstaande moeder door een gezinsvoogd, opname van de verslaafde moeder als er geen andere oplossing is, of een plaatsing van het kind meteen bij de geboorte.

Valerie Van Peel

Preventief werken

‘In plaats van in te grijpen na de geboorte en de schade dan proberen te beperken, willen we met ons voorstel meer preventief werken en nog ingrijpen voor de geboorte. Neem bijvoorbeeld een gezin waarvan drie kinderen zijn geplaatst omwille van seksueel misbruik en waar een nieuw kind onderweg is: moeten we dan wachten tot dat kind hetzelfde lot ondergaat en dan pas ingrijpen?’

DE BREXIT IS EEN FEIT. EN NU?

Op 1 februari verliet het Verenigd Koninkrijk de Europese Unie. Het terugtrekkingsakkoord voorziet een overgangperiode tot ten vroegste 31 december 2020.

Die zogenaamde transitieperiode biedt de Europese en Britse onderhandelaars de tijd om na het politieke akkoord over de brexit ook een allesomvattend akkoord te sluiten over de toekomstige relatie tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Dat akkoord gaat over onder andere de handelstarieven, het verkeer van personen, gegevensuitwisseling en de samenwerking van veiligheidsdiensten. Willen de onderhandelaars de transitieperiode verlengen, dan moeten zij daarover voor 30 juni overeenstemming vinden.

De komende maanden zal duidelijk worden of er een akkoord wordt bereikt over de toekomstige relatie met het VK en hoe dat akkoord er zal uitzien. Importheffingen en -formaliteiten en andere handelsbarrières vallen na de transitieperiode niet uit te sluiten. Daarom blijft het belangrijk dat overheden, ondernemers en burgers zich voorbereiden op een eventuele impact – groot of klein – op de handelsstromen tussen de EU en het VK. ■

Wat betekent de brexit voor u?

- **Mag u nog naar het Verenigd Koninkrijk (VK) afreizen voor een kort verblijf?**

Momenteel gelden strenge reisbeperkingen door de uitbraak van het coronavirus. Wanneer die restricties wegvallen, kunnen EU-burgers vrij en zonder bijkomende procedures naar het VK blijven reizen tot het einde van de overgangperiode, dus al zeker tot eind december 2020. Een geldig paspoort of een geldige identiteitskaart volstaan.

- **Kan u nog in het VK gaan wonen?**

Voorlopig verandert er niets. Wie voor het einde van de overgangperiode naar het VK verhuist, mag er tot 30 juni 2021 blijven. Wie zich voor lange tijd wil vestigen in het VK moet economisch actief zijn of studeren en instaan voor zijn eigen levensonderhoud. Hou er wel rekening mee dat er omwille van de coronacrisis reisrestricties zijn.

- **Kan u nog producten online bestellen in het VK?**

Tijdens de overgangperiode kan u nog gewoon producten bestellen bij (web)winkels in het VK. Eens de transitieperiode voorbij is, kan het VK wel beslissen om nieuwe regels in te voeren.

- **Zullen producten uit het VK duurder worden?**

Het VK en de EU zijn overeengekomen dat er voorlopig geen invoerrechten betaald moeten worden. Dat kan na de overgangperiode anders zijn. Ook de levertijd van producten kan na de transitieperiode oplopen, afhankelijk van de geldende douane-procedures.

De weg van Liesbeth Homans

Wilrijk

Liesbeth (47) is geboren en getogen in Wilrijk. Ze is historica en mama van twee zonen.

Bart

Haar eerste stappen in de politiek zet ze als kabinetsmedewerker van minister Johan Sauwens. Tijdens de selectieprocedure haalt ze het van ... Bart De Wever. Later werkt Liesbeth nog als parlementair medewerker voor Bart.

Eedaflegging

Haar eigen politieke loopbaan start in 2006 als provincieraadslid. In 2009 raakt ze verkozen voor het Vlaams Parlement. Ze zet zich in voor betaalbaar en kwaliteitsvol wonen, een correct energiebeleid en krachtige Vlaamse steden. In 2010 wordt Liesbeth gemeenschapssenator en fractievoorzitter in de Senaat.

V-dag

In 2014 haalt Liesbeth liefst 163.502 voorkeurstemmen voor het Vlaams Parlement. Ze legt de eed af als Vlaams viceminister-president in de regering-Bourgeois.

Na het vertrek van Geert Bourgeois naar Europa legt Liesbeth Homans, als eerste vrouw ooit, de eed af als minister-president van Vlaanderen. Dat blijft ze drie maanden, tot aan de installatie van de regering-Jambon I.

Schepen

Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2012 wordt Liesbeth OCMW-voorzitter en schepen in haar thuisstad Antwerpen.

Eerste burger

Sinds oktober 2019 is Liesbeth voorzitter van het Vlaams Parlement. Ze mag zich de eerste burger van Vlaanderen noemen.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

‘CENTRALISATIE KOMT IEDEREEN TEN GOEDE’

Ilse Degreeef

Ze is handchirurg en af en toe schrijft ze een stukje voor de Artsenkrant. Op Twitter noemt ze zichzelf wereldvreemd. Al weerhoudt dat haar er niet van met gevoel voor humor haar kijk op die vreemde wereld te delen. LEO sprak, vanop veilige afstand, met Ilse Degreeef.

Hoe houden we de gezondheidszorg betaalbaar zonder in te boeten aan kwaliteit? ‘We genieten vandaag topgeneeskunde. Voor onze zorgstaat is het prioritair om elke zieke te helpen, en terecht. Dat mensen sterven omdat zij behandelingen niet kunnen betalen, zoals in de Verenigde Staten,

is onaanvaardbaar. Het Britse openbare gezondheidszorgstelsel – de National Health Service – is trouwens ook zorgwekkend: de kwaliteit komt er in het gedrang door de wachtlijsten en het gebrek aan investering.’

‘De toegankelijkheid van geneeskunde bewaken én kwaliteit garanderen, is een delicate oefening waarin keuzes nodig zijn. Zo betwijfel ik of de samenleving overconsumptie in de zorg moet dragen, bijvoorbeeld als er te veel scans gemaakt worden, maar ben ik daar evenmin strikt tegen. Daarnaast wordt privézorg nog te vaak in een negatief daglicht gesteld, hoewel die de algemene zorg mee financiert. Daardoor lonkt een tweestromengeneeskunde. We moeten erover waken dat onze artsen minstens algemene en nodige zorg optimaal en solidair voorzien.’

Wat zijn voor jou de prioriteiten in de gezondheidszorg?

‘Een belangrijke is de rendabiliteit van onze middelen. In dat verhaal passen

de ziekenhuisnetwerken. Daarmee kunnen we kosten optimaliseren en kwaliteitszorg leveren. Iedereen heeft er toch baat bij om bijvoorbeeld met een handletsel direct bij een handchirurg terecht te komen? Zo bekom je het beste resultaat met de minste invaliditeit en de laagste sociale last zoals werk-ongeschiktheid. Centralisatie van zorg en specialisatie komt iedereen ten goede. We mogen de rol van de huisarts zeker niet onderschatten: daar zijn recent al behoorlijke stappen gezet. Nu is het tijd om de tweede- en derdelijnsgeneeskunde te herbekijken.’

De versnipperde bevoegdheden binnen de gezondheidszorg helpen ook niet.

‘De coronacrisis zet dat probleem extra in de verf. België telt acht ministers van Gezondheid: het gezondheidsbeleid is te veel verdeeld over verschillende bevoegdheden. Dat maakt het niet makkelijk. Tel daarbij het verschil in beslissingen tussen de landsdelen en de consequenties daarvan, zoals de artsenquota, en de hopenote

Topdokter met een mening

Ilse Degreeef is als hand- en elleboogchirurg verbonden aan de KU Leuven. Daar werkt ze ook als hoogleraar orthopedie.

In 2015 was ze acht weken lang te zien in het VIER-programma Topdokters. Daarin behandelde ze patiënten met de ziekte van Dupuytren, een handziekte met knobbels en kromgetrokken vingers als zichtbaarste symptomen.

Onder de naam @Ilse_Degreeef is ze erg actief op Twitter, waar ze haar mening ongezoeten en met een gezond gevoel voor humor deelt.

‘Het gezondheidsbeleid is te veel verdeeld over verschillende bevoegdheden’

complexiteit is amper te overzien. Ik ben geen politica, maar het lijkt me duidelijk dat die versnippering vereenvoudigd moet worden en de deelstaten geresponsabiliseerd.’

Seksisme komt ook in de geneeskunde nog voor. Wat doen we daaraan?

‘Gelukkig zijn vrouwen en mannen verschillend. Laat ons dat vooral behouden. Maar ook in mijn beroepswereld is seksisme nog altijd een sluipend kwaad. Dat ontmoedigt kwaliteitsvolle vrouwen. Vaak speelt dat onbewust door bepaalde uitspraken of onjuiste conclusies over bijvoorbeeld

een kindervens, motivatie en gedrag. Ik vind dat je dat moet kunnen benoemen zonder afgestraft te worden. Ook denk ik – ondanks de controverse – dat gewogen man-vrouwquota in bepaalde mannenbastions soms de enige manier zijn om vooruitgang te boeken.’

Hoe bepalen we de kwaliteit van de zorg?

‘Kwaliteit van zorg wordt te vaak gemeten met parameters zoals mortaliteit en ligduur. Uiteraard is in leven blijven belangrijk, zeker na de behandeling voor een levensbedreigende aandoening. Toch vraagt kwaliteit van zorg meer relevante gegevens. Gelukkig evolueren we naar patiëntgerelateerde rapporteringen. Die bestaan al langer in wetenschappelijk onderzoek, waarmee ook ons land internationaal op de kaart staat. Helaas wordt dat nog te weinig in rekening gebracht bij beleidsbeslissingen.’

De patiënt vraagt steeds meer inspraak.

Hoe ga je daarmee om?

‘De ‘ontvoogding’ van de patiënt is de meest positieve evolutie van de laatste decennia: hij maakt zelf keuzes. Die ‘responsabilisering’ kan enkel na correct informeren. En dat is onze verantwoordelijkheid. De paternalistische artsenhouding behoort stilaan tot het verleden.’

‘Die inspraak maakt geneeskunde vaak zelfs eenvoudiger en vooral meer voorspelbaar. Niemand móét geopenreerd worden: ik hekel die uitdrukking. Iemand kan ervoor kiezen na afweging van risico’s, te verwachten resultaat, impact en eventuele kost. Ik denk dat patiënten soms vinden dat ik hen te véél informeer. Het lijkt gemakkelijk wanneer de arts zaken eenduidig voorstelt en beslissingen neemt, maar tenslotte ondergaat de patiënt zelf zijn ziekte en behandeling. Hij moet verder met het uiteindelijke resultaat.’ ■

Geflitst

Jan Peumans is de nieuwe voorzitter van het Vlaams Vredesinstituut, een onafhankelijk instituut voor vredesonderzoek bij het Vlaams Parlement. Het bouwde een stevige reputatie op in beleidsgericht onderzoek naar conflict en geweld in de samenleving, en naar wapenhandel en -gebruik.

Zeventig procent van de Vlamingen vindt het behoud van ons onroerend erfgoed belangrijk, zo blijkt uit onderzoek. Vlaams minister van Onroerend Erfgoed Matthias Diependaele is niet verwonderd: ‘Erfgoed verbindt en maakt trots. Het maakt ons uniek en bepaalt mee onze Vlaamse identiteit.’

Amper 21 Waalse werkzoekenden volgden de voorbije twee jaar een cursus Nederlands bij de VDAB. ‘Teleurstellend,’ vindt Vlaams Parlements lid Axel Ronse, ‘zeker met het oog op de hoge werkloosheid in Wallonië en de arbeidskrapte in Vlaanderen.’

Een kwart van alle kleuters spreekt thuis geen Nederlands. ‘Nochtans is een goede kennis van het Nederlands de sleutel tot alle andere kennis’, zegt minister van Onderwijs Ben Weyts. ‘Vanaf volgend schooljaar krijgen alle kleuters in het begin van de derde kleuterklas daarom een taalscreening.’

‘Wij hebben
knappe dingen
gerealiseerd’

MAURITS VAN LIEDEKERKE, 31 JAAR REDACTEUR BIJ HET VOLKSUNIE-WEEKBLAD WIJ

Hij schreef van 1969 tot 2000 voor WIJ, het weekblad van de Volksunie. Vanaf 1984 als hoofdredacteur. LEO sprak met Maurits van Liedekerke (74), een van de meest bevoorrechte getuigen binnen de VU. ‘Ik kon mij geen beter leven indenken dan bij die redactie.’

Van Liedekerke is niet als Vlaams-nationalist geboren. ‘Mijn ouders waren bescheiden, brave mensen die altijd voor de CVP stemden. Maar in 1968 hebben ze voor de eerste keer Volksunie gestemd.’ Aanleiding was de

sluiting van de koolmijnen in Limburg, die in de Borinage bleven open. ‘Dat zorgde ervoor dat meer en meer mensen Vlaams-nationaal gingen stemmen. En daarbovenop de strijd voor de splising van de Leuvense unief.’

Toen hij las dat de VU op zoek was naar een redacteur, solliciteerde van Liedekerke. ‘Ik ben begonnen op 1 maart 1969. Toon Van Overstraeten was hoofdredacteur en schreef zowat driekwart van de teksten. Ik deed in het begin bijna uitsluitend correctiewerk. Als jongste werd ik ook vaak op pad

gestuurd om interviews af te nemen, van schrijvers, politici, zelfs sportmannen. Van Overstraeten zorgde ervoor dat WIJ een breed informatieblad was: binnenlandse politiek, sociale zaken, sport, cultuur, vrouwenaangelegenheden. Daardoor werd ons weekblad door de journalistenbond erkend en kregen wij het statuut van beroepsjournalist.’ Die officiële erkenning had een onvoorzien gevolg: ‘Na enige tijd kwamen wij in het persoverzicht van de openbare radio-omroep. Dat moest, omdat de VU mee in het Cultuurpact zat. Rik Van Cauwelaert zei me eens dat ze elke week bij *Knack* jaloers zaten te luisteren hoe wij op de radio kwamen en zij niet.’

Redactionele vrijheid

In 1971 stopte Van Overstraeten als hoofdredacteur. Zijn opvolger, Pol Martens, bleef op post tot aan zijn verkiezing als schepen in 1976. ‘Er moest

1. Vier hoofdredacteurs van WIJ op een rij: Frans Van der Elst, Toon Van Overstraeten, Pol Martens en Maurits van Liedekerke.

2. Met 'Op de Barrikaden', het boek naar aanleiding van 30 jaar Volksunie. 'Voor dat boek heb ik bij Belga voor één miljoen Belgische frank foto's aangekocht.'

3. In 'Van Abbeloos tot Zeppos' brengt van Liedekerke anderhalve eeuw Pajottenland in 75 portretten.

een nieuwe hoofdredacteur komen. Ik was nog te jong, zowel van leeftijd als op het vlak van (*wijst naar zijn hoofd*) politieke zaken. Van Overstraeten zei: 'We maken een comité van redacteurs, zonder hoofdredacteur.' En vervolgens: 'Maar jij moet daar wel de leiding van nemen. Wat ik gedaan heb. In 1984 ben ik dan echt hoofdredacteur geworden. Gedurende al die jaren kon ik samenwerken met jonge, talentvolle collega's.'

Als hoofdredacteur van WIJ genoot Van Liedekerke veel vrijheid. 'Niemand van de partijtop heeft zich ooit met de inhoud gemoeid. Ik ben daar altijd dankbaar voor geweest. We beseften wel dat we niet het tegenovergestelde moesten schrijven van wat het partijbestuur had beslist. Je diende een zekere voorzichtigheid aan de dag te leggen, vooral op moeilijke momenten, zoals bij het Egmontpact.' Dat Gemeenschaps-

akkoord bracht de redactie in een lastige positie. 'Wij verdedigden het pact, maar gaven tegelijkertijd de tegenstanders de kans om zich te uiten. En toch is toen een groot aantal mensen afgehaakt.'

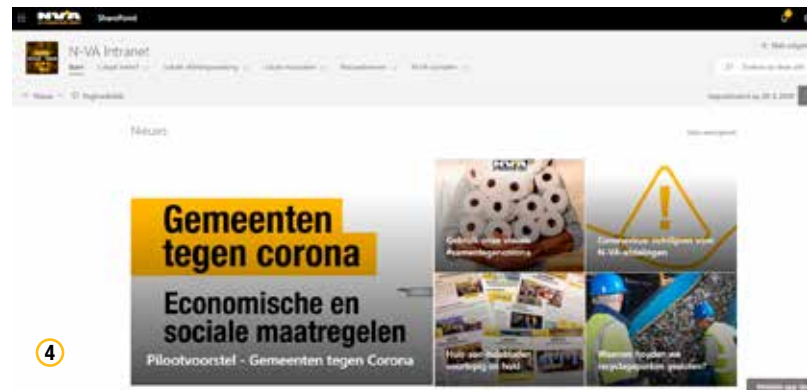
In de laatste jaren van de VU waren sommigen binnen de partij WIJ liever kwijt dan rijk. 'Ze beschuldigden ons er onder meer van dat we te veel het klassieke Vlaams-nationalisme uitstraalden. Ik bleef erbij dat er minstens één bladzijde over de Vlaamse Beweging moest gaan. Een beetje canon-achtig. Dat vonden sommigen achterhaald. *We steken geen geld meer in die ouderwetse boel.*'

Gelukkige jaren

Van Liedekerke noemt het uiteenvallen van de Volksunie de meest ongelukkige jaren die je je kan inbeelden. 'Hallucinant. De zaterdag van de persconferentie

waarop de uitslag van het referendum (*over de 'erfenis' van de VU, red.*) werd meegedeeld, was ik op de Barricade. Om vijf uur heb ik de deur van mijn bureau achter mij dichtgedaan en ben ik naar huis gereden. Op maandagmorgen ben ik teruggegaan. De partij was gesplitst en ik ben gewoon weer op mijn stoel gaan zitten. Aan mij heeft nooit iemand gevraagd voor welke richting ik koos.'

Maar tegenover die ongelukkige momenten staan zeker evenveel gelukkige jaren. 'Wij hebben ook knappe dingen gerealiseerd. Bijvoorbeeld: dertig jaar Volksunie. Wij hebben mee het boek *Op de Barrikaden* samengesteld en uitgegeven. Het is schitterend wat een klein team van vier of vijf mensen toen gerealiseerd heeft. Ik kon mij geen beter beroepsleven indenken dan bij die redactie.' ■

1 MANNEN EN VROUWEN GELIJKWAARDIG

Zag u via onze socialemediakanalen het filmpje waarin vijf van onze straffe parlamentsleden schitterden? Op Internationale Vrouwendag toonden Annabel Tavernier, Maaïke De Vreese, Alessia Claes, Katja Verheyen en Freya Perdaens dat Vlaanderen op het vlak van gendergelijkheid al heel wat bereikt heeft: 'Bij ons zijn mannen en vrouwen gelijkwaardig en dat mag wel eens gezegd en getoond worden!'

2 JONG N-VA OP WINTERTREFFEN

Een honderdtal Jong N-VA'ers ging eind

februari op WinterTreffen in Beersel: een vormingsweekend vol plezier en interessante lezingen voor de bestuursleden van de lokale Jong N-VA-afdelingen.

3 NIEUW BESTUUR VOOR JONG N-VA

Als afsluiter van het WinterTreffen koos de ledenvergadering van Jong N-VA een nieuw nationaal bestuur. Viktor Rooseleer uit Asse werd verkozen als nieuwe Jong N-VA-voorzitter. Van links naar rechts op de foto: Klaas De Smedt, Filip Penders, Viktor Rooseleer, Wouter Folens, Karlien Dekens, Torben Gering, Charlotte Vandecruys en Glen De Waele. Veel succes!

4 SAMEN TEGEN CORONA

Het partijsecretariaat biedt alle lokale bestuursleden en mandatarissen doorlopend een pak relevante informatie, richtlijnen en voorstellen aan via het nieuwe intranet. Dat intranet bewees dadelijk zijn meerwaarde toen de coronacrisis uitbrak.

De lokale bestuursleden en mandatarissen vinden er onder meer pilootvoorstellen om de lokale economie te ondersteunen, achtergrondinformatie over de maatregelen die de Vlaamse Regering nam, en inspiratie voor hun communicatie via de sociale media.

5 THUIS AAN HET WERK

De coronacrisis heeft niet alleen een grote impact op de lokale afdelingen, maar ook op hoe de mandatarissen, het bestuur en de medewerkers van de N-VA hun werk doen. Van telewerken en televergaderen tot telelunchen: met dank aan de medewerkers van de ICT-afdeling kon iedereen probleemloos van thuis uit aan het werk – en af en toe met elkaar aan de praat.

Sinds 13 maart en zolang het nodig is, werken alle medewerkers maximaal van thuis uit. Zij blijven bereikbaar via e-mail en gsm. Het partijsecretariaat blijft telefonisch bereikbaar op het nummer 02 219 49 30.

6 N-VA-BURGEMEESTERS ONDER ELKAAR

Op 11 maart – toevallig de dag dat de lokale besturen de eerste initiatieven namen om de verspreiding van het coronavirus tegen te gaan – waren meer dan dertig N-VA-burgemeesters en -districtsvoorzitters op de afspraak voor een netwerkevenement in Mechelen.

Minister-president Jan Jambon lichtte het Vlaamse regeerakkoord toe, Vlaams Parlementslid en burgemeester van Maarkedal Joris Nachtergaele had het over fusies van gemeenten en regiovorming, en VSG-vicevoorzitter en Antwerps schepen

Fons Duchateau stelde de werking voor van de VWSG, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten.

Marleen Van der Borgt is personeelsverantwoordelijke van de N-VA

‘Het idealisme moet er zijn, bij elke sollicitant’

Wie in februari op de jobbeurs van de KU Leuven was, zag daar tussen de ronkende namen van grote bedrijven het standje van de grootste politieke partij van het land. Daar stond de personeelsverantwoordelijke van de N-VA: Marleen Van Der Borgt (38). LEO solliciteerde naar een gesprek. En kreeg het.

‘Eigenlijk krijgen we alleen maar positieve reacties.’ Om studenten warm te maken voor een job in de politiek, tekent Marleen al enkele jaren present op de jobbeurs van de KU Leuven. ‘Sommigen lopen met een grote boog rond onze stand. Maar veel anderen komen toch langs. Ze willen weten wat ze met hun diploma bij de N-VA kunnen doen. Ze weten niet hoe een politieke partij werkt.’

‘De meeste mensen staan er niet bij stil dat achter de N-VA een hele professionele organisatie schuilt. Met een communicatieafdeling, een team organisatie en een studiedienst, maar ook een onthaal, boekhouding en ICT-afdeling. En uiteraard ook de parlementaire fracties. Mijn doel is om de N-VA hier bekend te maken als werkgever. Wij zeggen aan die studenten: jij kan een deel van ons verhaal zijn.’

Ieder op zijn manier

Dat is wat Marleen zelf het meeste aanspreekt: dat ieder op zijn of haar manier het programma van de N-VA helpt waar te maken. ‘Ik heb niet het talent om zoals de politici in de tv-studio te gaan zitten. Daar ligt mijn kracht niet. Maar met de job die ik doe,

kan ik er wel mee voor zorgen dat de N-VA haar politici op het voorplan kan zetten. Zodanig dat er stemmen gehaald worden om het partijprogramma stap na stap waar te maken.’

Marleen begon in 2009 als medewerker online communicatie. In 2014 verhuisde ze naar de personeelsdienst, als staf-medewerker HR voor Viviane Steppe, die toen personeelsverantwoordelijke was. In 2017 ging Viviane op pensioen en nam Marleen haar plek in.

De visvijver van de kabinetten

Wie politieke partijen zegt, zegt verkiezingen. Die hebben altijd hun impact, niet het minst op de personeelsbezetting op de Barricade. ‘Verkiezingen zijn als een tsunami: je ziet dat op je afkomen, maar je weet niet wat het effect zal zijn tot hij er effectief is. Pas als de kabinetten gevormd zijn, weet je waar je aan toe bent.’

Wel zeker is dat kabinetten graag hun lijntjes uitwerpen in het partijsecretariaat en de fracties. ‘Je weet dat je als partijsecretariaat een kweekvijver bent. Wij leiden mensen op. Zij krijgen op het partijsecretariaat de kans om te werken aan hun technische competenties, hun inhoudelijke én hun politieke kennis. Als die mensen naar een kabinet gaan, is dat win-win: de minister krijgt een sterke medewerker en wij zijn zeker dat we onze goede mensen binnen de brede partijwerking houden.’

Pittige periodes

Moet het partijsecretariaat dan om de vijf jaar van nul herbeginnen? ‘Mja, dat is het spanningsveld tussen enerzijds de ambities van de mensen, die we zeker niet in de weg willen staan, en de noden van het partijsecretariaat. Want ook daar zijn sterke mensen nodig. Dus ja, verkiezingen zijn altijd een pittige periode.’ Nog pittiger werd het vorig

‘Ons doel is om de N-VA bekend te maken als werkgever’

Marleen op de jobbeurs van de KU Leuven: 'Wij zeggen aan de studenten: jij kan een deel van ons verhaal zijn.'

jaar, toen de N-VA zetels verloor. 'Toen hebben we mensen moeten laten gaan. Dat is niet tof. Maar in die omstandigheden heb je geen keuze. Was de uitslag anders geweest, dan zaten die mensen hier nog.'

In de aanloop naar verkiezingen gaat het aantal spontane sollicitaties steevast in stijgende lijn. 'Dat gaat om alle profielen en alle leeftijden, ook gepensioneerden. We merken wel een verschil met vroeger: toen moesten we vooral rekenen op ons interne netwerk, nu bereiken we veel meer mensen.'

Bij sollicitaties kijkt Marleen naar een combinatie van kennis, achtergrond, motivatie. Maar ook engagement. 'Op papier mag het de allerslimste econoom zijn, als zijn engagement niet bij de N-VA ligt, is zijn plaats hier niet. Ik kan me niet voorstellen dat je voor de partij komt werken als je er niet achter staat. Dan hou je het hier niet vol, het is hier geen doorsnee nine-to-five-job. Het idealisme moet er zijn.' ■

Werken bij de N-VA?

Surf naar www.n-va.be/vacatures. Zijn er momenteel geen openstaande vacatures of vindt u op dit moment geen vacature voor uw profiel dan kan u altijd spontaan solliciteren. Laat ons in dat geval via uw motivatiebrief weten voor welke functie(s) u interesse heeft.

MEER WAARDE

40 maanden Sachsenhausen

In 1941 werd Flor Peeters gedeporteerd naar Sachsenhausen, een werkkamp voor vooral politieke gevangenen. Hij doorstond er ijzige winters, slavenarbeid en mishandeling. Met de fameuze dodenmars kwam er een einde aan zijn gevangenschap, maar niet aan de ellende.

Peeters schreef zijn gedetailleerde verslag onmiddellijk na zijn thuiskomst. Het verscheen voor het eerst in 1946 onder de titel *40 maanden Oraniënburg*. Naar aanleiding van de 75ste verjaardag van de bevrijding van de kampen bracht Flors zoon, N-VA-lid Bruno Peeters, het dagboek opnieuw uit. Het werd hertaald en toegelicht door voormalig VRT-journalist Lukas De Vos.

Flor Peeters, *Mijn triomf van de wil, Dagboek van 40 maanden Sachsenhausen*, uitgeverij Lannoo.

5 x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van dit boek. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op de vraag: 'In welk land ligt Sachsenhausen?' Stuur uw antwoord voor 24 april naar LEO@n-va.be of naar N-VA, t.a.v. Redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Maak kennis met Guido Gezelle

Guido Gezelle (1830-1899) was priester, leraar, journalist, vertaler, lexicograaf, en een van de belangrijkste Vlaamse dichters van de negentiende eeuw. Met zijn fijnzinnige gedichten over de natuur en zijn beeldende taalgebruik wordt hij de grootmeester van de Vlaamse poëzie genoemd.

Om het wat stoffig geworden imago van Gezelle op te poetsen, lanceerde de Openbare Bibliotheek Brugge een interactieve website over het leven en werk van de dichter-priester. U vindt er brieven, foto's, audio- en videofragmenten, en uiteraard ook een heel pak gedichten.

www.gezelle.be

Het Lam Gods: bewonderd en gestolen

Hoe kwam een van de grote meesterwerken uit de Vlaamse schilderkunst tot stand? Welke symboliek zit erachter? Wie heeft het doorheen de eeuwen gestolen, waar is het beland en hoe kwam het telkens terug naar Gent? En wie ontvreemde het nog steeds vermiste paneel van de Rechtvaardige Rechters?

Dit album neemt jonge en minder jonge lezers mee op een reis doorheen de geschiedenis van het Lam Gods. Het combineert de historisch accurate teksten vol anekdotes van Harry De Paepe met de prachtige illustraties van Jan Van Der Veken.

Harry De Paepe en Jan Van Der Veken, *Het Lam Gods – Bewonderd en gestolen*, uitgeverij Bllaan.

3 x gratis

Drie lezers krijgen van ons een exemplaar van dit album. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op de vraag: 'In welke kathedraal is het Lam Gods te zien?' Stuur uw antwoord voor 24 april naar LEO@n-va.be of naar N-VA, t.a.v. Redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Achter de schermen van het ADVN

Het ADVN is een archief en onderzoekscentrum voor nationale bewegingen en al meer dan 35 jaar lang het geheugen van de Vlaamse Beweging. Het vindt onderdak in een negentiende-eeuws pand dat lange tijd dienst deed als een stadsschool voor meisjes in Antwerpen. Achter de monumentale gevel die uitgaat op de Lange Leemstraat 26 gaat dan ook een rijke geschiedenis schuil.

Rondwalen achter de schermen met aandacht voor het onroerend erfgoed of een bezoek aan de lopende tentoonstelling? Dat kan, zodra de coronamaatregelen dat weer toelaten. Een rondleiding (op werkdagen tussen 10 en 16 uur) duurt 1,5 uur en kost 75 euro voor groepen van 15 tot 20 personen. Contacteer publiekswerking@advn.be voor meer informatie en reservatie.

Columnist Jan Devriese noteert de woorden van Chris Cruym, voorzitter van de partij N.O.D.I.G.

**‘DE HUIDIGE SITUATIE
BIEDT ONS DE
GELEGENHEID OM
ONS NÓG BETER
VOOR TE BEREIDEN
OP DE VERKIEZINGEN’**

Beste vrienden,

ik hoop dat jullie deze nieuwsbrief in goede gezondheid ontvangen. Voor alle zekerheid heb ik mij voor het schrijven ervan volledig afgezonderd en mijn computerklavier ontsmet. (Dat is een grapje. Wat volgt is bittere ernst.)

De crisis ten gevolge van de uitbraak van het coronavirus, beste vrienden, betekent voor onze partij eigenlijk alleen maar goed nieuws. Men zou zoiets niet mogen zeggen, maar het is nu eenmaal zo, en als jullie voorzitter mag ik jullie de waarheid niet onthouden. De waarheid is wat ons bindt.

Jullie eerste reactie op de recente gebeurtenissen in de Wetstraat was er ongetwijfeld een van afkeuring en misschien zelfs van afkeer. Dat is te begrijpen. Ik betrapte mijzelf ook op zulke onaangename gevoelens. (Wij zijn allen mensen, en van slecht theater worden wij niet blij. Wij verdienen beter. Goed theater, bijvoorbeeld – maar dan wel alleen in een echt theater, niet in het politieke halfrond.) Daarna zette ik mij aan het denken, zoals het een voorzitter betaamt. Preciezer: aan het vooruitdenken. Wat, zo vroeg ik mij af, betekent de installatie van de federale regering voor onze partij?

Om die kwestie grondig te kunnen behandelen, beste vrienden, heb ik mij in verbinding gesteld met ons Beperkt Strategisch Comité. Ongetwijfeld vragen jullie zich nu af wie daarin zetelt, aangezien jullie tot dusver nog nooit van dat Beperkt Strategisch Comité hebben

gehoord. Het antwoord daarop is eenvoudig: in ons Beperkt Strategisch Comité zetelen tot nader order de voorzitter en de Strategisch Adviseur. Ik voeg hier graag direct aan toe, beste vrienden, dat het vanzelfsprekend de bedoeling is om dat Beperkt Strategisch Comité zo snel mogelijk uit te breiden tot een Strategisch Comité. Dat wordt een van de belangrijke agendapunten op onze Eerste Algemene Vergadering. Onze partij is immers, zoals jullie weten, democratisch.

Over de datum van die Eerste Algemene Vergadering, beste vrienden, kan ik nu helaas nog niets kwijt: die kan pas worden vastgelegd eens wij ons weer vrijelijk mogen bewegen – een Eerste Algemene Vergadering zonder aanwezigen schiet haar doel voorbij.

Ook over de identiteit van onze Strategisch Adviseur moet ik jullie voorlopig in het ongewisse laten. Dat is een tactische keuze van jullie voorzitter, op aangeven van de Strategisch Adviseur. Ik ben ervan overtuigd, beste vrienden, dat ik hiervoor jullie steun en vertrouwen heb. In moeilijke tijden dienen wij één en onverdeeld te zijn. (En anders ook.)

Wat heeft het Beperkt Strategisch Comité, na rijp beraad, vastgesteld? Dat de huidige politieke situatie ons de gelegenheid biedt om ons nóg beter voor te bereiden op de verkiezingen. Onze ledenwerving, die op kruissnelheid tal van toppers zoals jullie wist te overtuigen, hapert nu enigszins. Dat we alvast zes maanden zekerheid hebben over het uitblijven van verkiezingen, sterkt ons in de overtuiging dat we tegen de herfst met een nog grotere en sterkere ploeg zullen kunnen uitpakken.

Bovendien heeft het coronavirus bij de bevolking een sfeer van bezorgdheid, wantrouwen en angst gecreëerd waarin zij nog meer dan voorheen open zal staan voor onze superieure ideeën. (Ik vraag jullie met aandrang de vorige zin enkel voor intern gebruik aan te wenden.) De bevolking zal inzien dat wij N.O.D.I.G. zijn: Neutraal, Onafhankelijk en Democratisch, voor Individu én Gemeenschap. De toekomst, beste vrienden, lacht ons bijzonder gul toe. Wij verheugen ons en blijven vastberaden. Want N.O.D.I.G. is nodig!

Ik dank jullie.

Jan Devriese is geen lid van de N-VA en schrijft deze column in eigen naam.

BOERENKRIJG, DE.

Voor outer en heerd

In september 1798 kwamen enkele duizenden gewone Vlamingen in opstand in wat we nu kennen als de Boerenkrijg. De opstand was gericht tegen het door Frankrijk gevestigde staatsgezag. Nadat de Fransen de Zuidelijke Nederlanden hadden afgesnoept van de Oostenrijkse Habsburgers, maakten ze komaf met oude privileges van onder meer de Kerk. Elke 'Zuid-Nederlander' werd Frans staatsburger, met het Frans als enige officiële taal.

De druppel die de emmer deed overlopen, was de wet op de algemene dienstplicht van 5 september 1798.

Alle mannen tussen 20 en 25 jaar moesten militaire dienst doen, iets wat tot dan toe totaal onbekend was. Onder de leuze *Voor outer en heerd* (voor altaar en gezin) kwamen vooral Vlamingen in opstand.

Helaas duurde het verzet niet lang. Minder dan drie maanden later hadden de Fransen de situatie alweer helemaal onder controle. Er volgde een harde repressie, waardoor de dodentol opliep tot 15.000. Onder andere in Hasselt, Overmere en Herentals staan nog gedenktekens van de Boerenkrijg.